

ГЛАВА Ш.

ВЪРА.

Като положимъ за здраво, че чловѣкъ стои по високо отъ скота, и има въ себе нѣшто божественно, то сме длѣжни да имаме голѣмъ почетъ къмъ всички-ты чюства, кои-то спомагѣтъ да го облагородятъ, явно е обаче че ни едно чюство не може да облагороди чловѣка толкосъ колко-то ревность-та камъ съврѣшенство, къмъ блаженство, къмъ Бога; за това длѣжны сме да признаемъ высоки-ты достоинства на вѣрж-тж и да ги дрѣжимъ.

Не ся плаши нити отъ много-то лицемѣры, нити отъ оныя присемѣшници, кои-то ште имѣтъ дрѣзновеніе да тя нарежѣтъ лицемѣръ заради твое-то благочестіе; Безъ душевнж силж не ся добыва ни една добродѣтель, не ся врѣши ни една висока